

Kostlivci stříleli z luků, vyrušil je ale vlk, který se proti nim rozběhl.

Klik! Klak! Klik! Kostnatí mobové prchali před vlkem.

„Přesně tak,“ poznamenal Steve. „Bojí se vlků.“

Začalo svítat. „Jsme v bezpečí!“ radovala se Lucy, že je bitva za nimi dříve, než vůbec začala.

„Teď můžeme najít ten chrám,“ připomněl ostatním Max. „Kudy se vydáme?“

Georgia odpověděla: „Jsem si docela jistá, že bychom se měli vydat po téhle cestě.“ Ostatní následovali Georgii, která se vydala cestou lemovanou vzrostlými stromy.

„Už ho vidím!“ vykřikl Max. Dobrodruzi stanuli přímo před majestátním chrámem.

„Podívejte,“ vykřikla Sophie.

Liam s Dylanem stáli před chrámem. Oba drželi své meče a byli ve střehu.

„Zdá se, že jsou na stráži,“ poznamenal Steve.

„Zajímalo by mě, jestli stráží chrám před námi nebo před duhovými záškodníky,“ dodala Georgia.

„Jestli jsou na stráž, musí být uvnitř něco důležitého,“ nadhodila Sophie a vyrazila směrem k chrámu.

„Dávej pozor,“ varovala ji Tatiana, „nechceš přece, aby si tě všimli.“

Steve vyrazil bez varování přímo k Liamovi s Dyanem a křičel: „Chci zpátky svůj diamantový meč, vy zloději!“

„Hele, Liame, kdo se to řítí,“ upozornil Dylan a potěžkal Stevův meč, který držel v ruce. „Ano, tohle je tvůj meč a je naprosto úžasný.“

„Chceš s námi bojovat? Snadno tě porazíme a přijdeš tak o svůj nový meč,“ řekl Steve. Liam se tomu jen zasmál.

„Jste surovci. Nebojím se vás.“ Steve zaútočil na Dylana a zasáhl ho svým mečem.

Liam zasáhl Steva. „Tohle nemáš šanci vyhrát,“ řekl Liam, když se mu podařilo zasáhnout Steva znovu.

Max na Liama vystřelil z luku.

„Má s sebou svoje přátele!“ poznamenal Dylan, když spatřil ostatní, jak se k nim blíží.

Lucy se podařilo zasáhnout Liama diamantovým mečem. „Co je v chrámu tak cenného, že tu jste na stráž? Tak povídej!“

„Počkej! Přestaň s těmi výpady. Tohle nebyl náš nápad. Celé to vymysleli duhová záškodníci. My jsme jen jejich vězni,“ přiznal Dylan.

„Jak vám máme věřit?“ zeptal se Steve.

„Drží nás tu v zajetí. Chtěli, abychom vedli jejich armádu kostlivců. My se chceme jen vrátit do své vesnice.“ Liam prosil dobrodruhy, aby ho přestali ohrožovat meči: „Prosím, mám už jen maličko energie.“

„Když padneme, objevíme se znovu ve vězení, do kterého nás duhová záškodníci uvrhli. Je to špinavá kobka plná jeskynních pavouků,“ vysvětlil Dylan skupině.

„Proč jste na mě byli tak zlí? Proč jste mi ukradli můj diamantový meč?“ Stevův meč byl sotva pár centimetrů od Dylanova obličeje. Jediný výpad dělil Dylana od smrti a tím pádem i od špinavého vězení.

„Vezmi si ho zpátky,“ nabídl Dylan a podal meč Stevovi. „Rychle ho schovej, než nás uvidí duhová záškodníci. Nechte nás zmizet, prosím.“

Steve vzal svůj meč a schoval ho k dalším věcem ve své výbavě. Byl rád, že má svůj meč zpátky, pořád byl ale na Liama s Dylanem a jejich chování pořádně našťvaný. A taky zmatený.

Přemýšlel, jestli to není léčka a Liam s Dylanem je takto nechtějí znovu oklamat. Nebyl si vůbec jist jejich pohnutkami.

„Prosím, nechte nás uprchnout,“ žadonil Liam. Musíme odtud zmizet, než se duhové záškodníci vrátí.“

„Ne,“ protestoval Henry, „půjdete s námi.“ Henry držel svůj meč jen kousek od Dylana a přinutil ho vstoupit do chrámu.

„Víme, že je tam porodnička kostlivců,“ varoval je Steve.

Všichni vešli do obrovské hlavní místnosti chrámu. „Musíme sejít dolů, tam se obvykle porodničky nacházejí,“ řekl Max, zatímco s ostatními drželi svými meči Liama s Dylanem v šachu.

„Určitě nechcete jít dolů,“ varoval Dylan ostatní. „Zaútočí na vás duhové záškodníci a nijak si nepomůžete – poklad už stihli dávno vybrat.“

„Všichni můžeme prchnout a zmizet záškodníkům,“ navrhl Liam.

„Přece neopustím svou vesnici!“ protestovala Georgia rozhořčeně.

„Ani my ne!“ dodaly Nia s Olive jednohlasně.

„Tady dole žádní kostlivci nejsou,“ řekl Dylan. „Tady dole vlastně není vůbec nic.“

Dylan s Liamem měli pravdu. Poklad byl dávno pryč, byl to ale Steve se svými přáteli, kdo ho odnesl poté, co bojovali s duhovými záškodníky. Steve si byl téměř jist, že tihle dva podvodníci, Dylan s Liamem, stojí za nájezdem na Georgiin dům a s největší pravděpodobností budou mít i uloupené poklady.

Steve přešel k páce, zastavil se u ní a prozkoumal ji. „Co je tohle?“ zeptal se.

„To nic není,“ utrousil Dylan.

„Když to nic není, proč za to tedy nezatáhneš?“ dožadoval se Steve.

„Ne!“ vykřikl Liam, když Dylan zatáhl za páku a píst otevřel dveře. Všichni zůstali šokovaně stát. Místnost byla plná kostlivců.

Dva plížilové se potichu proplížili do místnosti s kostlivci.

Prásk! Kostlivci se postarali o plížily a na zem dopadla dvě cédéčka.

„Nechejte je ležet, nechcete přece, aby si vás kostlivci všimli,“ varovala Georgia ostatní.

Dylan s Liamem se sehnuli pro disky a Steve na ně zaútočil. Kostlivci začali na dobrodruhy střílet šípy.

Max umístil louč na stěnu. „Rychle vybalte svoje louče. Pokud tu uděláme dostatek světla, kostlivce to zastaví!“

Všichni rychle zapálili louče a kostlivci se dali na ústup.

„Tohle je opravdu podivné místo,“ pronesla Tatiana, když zkoumala farmu kostlivců. Uprostřed místnosti stála klec a byla napojená na prapodivný stroj.

Steve vešel do podivné místnosti a nevěřil vlastním očím.

„Pozor!“ vykřikla Lucy, když na Steva vyrazilo několik duhových záškodníků. „Mohli by tě chtít hodit do lávy!“

Steve se otočil a spatřil umělou řeku lávy tekoucí farmou kostlivců.

Max spěchal proti záškodníkům a veškeré své zkušenosti vložil do toho, aby jich zasáhl co nejvíce. Protivníků však bylo mnohem víc. Záškodníci ho obklopili a pustili se do něj svými meči. Zakrátko spadl Maxův meč na zem.

„Maxi!“ vykřikl Henry a běžel sebrat Maxův meč. Jeden z duhových záškodníků ho ale předběhl.

Henrymu se podařilo ho jedinou ranou porazit. „Mám Maxův meč! Schovám mu ho.“ Henry byl v ráži a podařilo se mu zasáhnout dalšího protivníka.

Liam vyrazil přímo k Henrymu a zasáhl ho svým diamantovým mečem.

„Já to věděl!“ procedil Henry mezi zuby. „Já věděl, že jste na jejich straně.“